English-sample

Story of those who ate the young elephant from greed and because they neglected the advice of the sincere counselor

(Writer explanation: This series of stories and expressions is a very good example for better discussion and dialogue with better quality between god believers and other thinking sects. I wished all the people with responsibility and authority in all sects and religion would have selected this manner. Then we would have witnessed the damn phenomena of condemning blood shedding groups like Daech and likes, and would have not witnessed the anger and brutality as it has. Why we don't utilize Molana Thinking and behavior. And we always want to invent the wheel over and over again. If Molana would live in our time and would see our condition what he would have said about more and more ignorance of ours and what he would say about his learning and training and our teaching and what would say about our ignorance?!)

Have you heard that in India
a sage spied a party of friends?

The story begins when Molana says a group of travelers that were coming from remote place, and a Wiseman sees them and greets them warmly and say I know that you have come from a remote place. In a hard travelling, but Be really careful that do not become fooled and do not kill the elephant cubs. The great Molana point to this observation and follows the story tis way:

Left hungry, lacking provisions, and naked,
they were coming from travel on a far road.
His wisdom's love was stirred, and he gave them a fair greeting and blossomed like a rose-bush.
"I know," he said, "that anguish has gathered upon you
from this Karbala in consequence of hunger and emptiness;
But, for God's sake, for God's sake, O illustrious company
let not your food be the young of the elephant!
The elephant is in this direction that you are now going;
do not tear in pieces the elephant's offspring, but listen.
The young elephants are on your road:
to hunt them down is what your hearts desire exceedingly.
They are very weak and tender and very fat,
but their mother is searching lying in wait.
She will roam a hundred leagues' distance in quest of her children, moaning and making lament.
Fire and smoke issue from her trunk:
beware of those pitied children of hers !"
O son, the saints are God's children:
in absence and presence well aware.
Do not deem absence to be the result of imperfection on their part, for He takes vengeance for the sake of their spirits.
He said, "These saints are My children in exile,
sundered from dominion and glory; Despised and orphaned for the sake of probation, but secretly I am their friend and intimate.
All of them are supported by My protections: you may say they are in truth parts of Me. Take heed! Take heed! These are My dervishes; they are a hundred thousand and they are one body." Repeat (no of verses 35).

فارسی

شرح داستان بر اساس مثنوی نیکلسون و مثنوی کلاله خاور آقای محّمد رمضانی (دفتر سوم)
(داستان 2-10) – داستان مسافرانی که بچه فیل را کشتند و خوردند .(225 بیت)

(توضیح مولف – این سلسله از داستانها و بیانها مثال بسیار خوبی از بحث و گفتمان بهتر و با کیفیت تر بین خدا جویان و خدا خواهان و دگر اندیشان را ارایه می کند. ایکاش مسئولان جهان از همه فرقه ها و آیین ها این راه را بر می گزیدند، آنوقت شاهد پدیده های شوم تکفیری امروزی – مانند داعش و امثالهم و خونریزی های بی منطق، غیر انسانی، و خشونت های نا جوانمردانه آنها نبودیم - چرا از این افکار بهتر استفاده نمی کنیم و همیشه بدنبال اختراع چرخ از اول هستیم باعث تعجب است !؟ براستی اگر مولانا در زمان ما بود و وضعیت امروز ما را می دید در باره جهل بیشتر و بیشتر ما نسبت به آموزه های خود در مثنوی شریف چه می گفت ؟!)

بیت شروع داستان **آن شنیدی تو که در هندوستان دید دانایی گروهی دوستان**

1- داستان اینطور آغاز می شود که مولانا می فرماید گروهی از مسافران گرسنه که از راه دوری می آمدند با شخص دانایی در راه ملاقات می کنند. شخص دانا سلام و علیک گرمی با آنها می کند و خوش و بش مهربانی فراوان می نماید و به آنها می گوید می دانم از رنج سفر و گرسنگی به تنگ آمده اید. اما واقعا" مراقب باشد که وسوسه نشوید و بچه فیل را نکشید و بخورید. مولانای گرامی ضمن اشاره به این نکته هشدار می دهد و داستان را اینگونه پی می گیرد:

پیل هست این سو که اکنون می روید/ پیل زادن مشکنید و بشنویید
پیل بچگان اندر راهتان/ صید ایشان هست بس دلخواهتان
بس ضعفیند و لطیف و سمین/ لیک مادر هست غالب در کمین
از پی فرزند صد فرسنگ راه/ او بگردد در حنین و آه آه
آتش و دود آید از خرطوم او / الحذر ز آن کودک مرحوم او
اولیا اطفال حقند ای پسر/ در حضور و غیبت ایشان با خبر
غایبی مَندیش از نقصانشان/ کاو کشد کین از برای جانشان
گفت اطفال ممد این اولیا/ در غریبی فرد از کار و کیا
از برای امتحان خوار و یتیم/ لیک اندر سر منم یار و ند یم (تعداد ابیات :35)